

Razbijanje Jugoslavije i svetski korporativni poredak

By [Ljubomir Kljakić](#)

Global Research, November 29, 2012

Абстракт: Разбијање Југославије представља светски догађај првог реда. Концептуални образац и координатни систем разбијања Југославије задати су *унапред* и постављени *споља*; у оквиру ове унапред задате концептуалне матрице и њеног координатног система, рат сâм припреман је, подстицан и распириван такође *споља*; ток и резултати рата ефективно су надзирани, усмеравани, профилисани и координисани исто тако *споља*. Ово стога, што је рат против Југославије имао (и има) улогу *главне светске позорнице* на којој и са које током четири деценије, од почетка седамдесетих година 20. века до данас, спољашњи администратори и актери тог рата, ослоњени на инструменте тајне дипломатије и политике интересних сфера, али и на целокупан дијапазон силе којом располажу, делотворно утичу на успостављање и обликовање светског поретка, његове хијерархије и инструмената моћи, као и динамике овог тока догађаја. Овај светско-историјски значај рата против Југославије представља манифестацију структураних константи историје чију динамику можемо пратити од неолитске револуције до данас. Наиме, Балкан је кроз историју увек изнова потврђивао своју улогу медијалног, односно средишњеги простора, места где се равнотежа светске троконтиненталне плоче (Европа, Африка, Азија) или нарушава, или се поново успоставља. У складу са тим поукама историје, рат против Југославије водио се и води се као безпоштедни рат против Срба уопште и против Србије посебно, са циљем њиховог разбијања, поделе и субјугације. Другим речима, рат против Југославије јесте, заправо, рат против Срба и Србије. Будући да важи и обрнуто – рат против Срба и Србије јесте рат против Југославије онда остваривање ова два циља који су један – субјугација Југославије, субјугација Срба и Србије – омогућава да се у свим етнички подељеним и завађеним заједницама на југословенском простору поредак „добровољног ропства“ цинично успостави као њихов повратак у „златно доба“. Ефективна субјугација југословенских заједница и успостављање поретка „добровољног ропства“ коме ове заједнице има да служе, окончава се у тренутку њиховог неповратног трансформисања у пуке објекте историје. Светски поредак који је успостављен захваљујући рату против Југославије и њеном разбијању јесте *светски корпоративни поредак*, односно, још прецизније, *светски поредак корпоративне дистопије*. Следствено, рат за разбијање Југославије данас је стандардизован као идеални образац који се примењује нарочито у простору Проширеног Истока, од централног Балкана, преко Медитерана до централне Азије. Ефикасност тог модела посебно уверљиво данас демонстрира циклус економских, пропагандних, оружаних и субверзивних ратова који се воде на Медитерану – Грчка, Шпанија, Португалија, Италија, Либија, Сирија, Палестина, Јемен, Ирак, Иран, затим у централној Азији – Кавказ и област Касписког мора, Авганистан, Пакистан и, најзад, у Африци – Сиера Леоне, Мали, Нигерија.

Кључне речи: Рат против Југославије, рат против Србије, администратори рата, тајна дипломатија, политика интересних сфера, империја, светски корпоративни поредак, светска корпоративна дистопија.

1.

Десетогодишњи светски рат против Југославије и за њено наслеђе, вођен од 1991. до 2001. у три фазе – разбијање, фрагментација, субјугација – и потом настављен другим средствима, нарочито политичким, пропагандним и економским, радикално је преобликовано не само наш локални историјски, социјални, психолошки, етнички, културни, економски и сваки други простор, сва наша локална индивидуална и колективна искуства, уверења и вредности, него и читав свет у дословном значењу те речи.

И зато, будући да је светски, рат против Југославије и за југословенско наслеђе не може се разумети уколико се не осветли његов светско-историјски смисао. Ово стога, што у историји не постоји ни један једини проблем, „мали“ или „велики“, „локални“ или „глобални“, који се може делотворно идентификовати и осветлити а да се не ослонимо на ону истраживачку стратегију која за почетну јединицу анализе узима светски систем, његову структуралну архитектонику, његову хијерархију моћи и, нарочито, његову динамику за протеклих 500 година.[1]

Уосталом, у случају светског рата против Југославије, већ на пени таласа догађајне историје, види се да су и његова концептуална матрица и његов координатни систем задати *унапред* и постављени *споља*. Исто тако, одмах се види и то да је у оквиру ове *унапред* задате концептуалне матрице и њеног координатног система, и сам догађај, дакле рат *сâм*, *примарно* припреман, подстицан и распириван такође *унапред* и *споља*, што значи да су и његов ток и његови резултати, ефективно обликовани, надзирани, усмеравани и координисани, дакле администрирани, исто тако *унапред* и *споља*. Бројни су аргументи у прилог једног оваквог закључка. [2] Уосталом, он следи већ на основу чињенице што је рат за разбијање Југославије имао (и има) улогу *главне светске позорнице* – истини за вољу, никада јавно декларисане главне светске позорнице – на којој и са које током четири деценије, од почетка седамдесетих година 20. века до данас, спољашњи администратори и актери тог рата, делотворно утичу на успостављање и обликовање светског поретка, његове хијерархије и инструмената моћи, као и динамике овог тока догађаја. А да је управо о томе реч, недвосмислено сугерише историја тајне дипломатије и политике интересних сфера,[3] што значи и свака од посебних „епизода“ те историје, у прошлости и у садашњости,[4] укључујући овде, разуме се, и рат против Југославије.

2.

Из пребогате историје тајне дипломатије и политике интересних сфера, наводим четири „епизоде“ од којих је свака понаособ, али и све четири синхронно и кумулативно, протеклих деценија утицала и утиче како на светске послове, тако и на наше локалне. Први пример јесте она коликција од 34 обавештајне анализе Југославије, њених унутрашњих прилика и њених изгледа за будућност, које су сукцесивно, између 1948. и 1990, као своје стратешке „процене“ и као своје стратешке пројекције, направиле ЦИА и друге обавештајне агенције САД, а које су декласификоване и предате јавности 2006. године.[5] Потом, то је оно откриће из 2008. о тајној политици коју су Ватикан и Католичка црква конципирани и водили против Југославије између 1975. и 1984.[6] Треће, то је откриће о новој „Светој Алијанси“, тајном савезу за заједнички субверзивни рад обавештајних агенција САД и Ватикана, односно Католичке цркве, на рушењу комунизма у Пољској, што је, према замисли, требало да покрене домино-ефекат и доведе до рушења комунизма у Европи

уопште, укључујући овде и СССР; овај савез склопили су 7. јуна 1982. Роналд Реган и Јован Павле II, а јавност је о његовом постојању први пут обавештена десет година доцније, када је главни циљ тог савеза већ био увелико остварен, у фебруару 1992.[7] И, најзад, четврто, то је оних чак дванаест сусрета између новембра 1985. и октобра 1991, које су имали Михаил Сергејевич Горбачов и двојица америчких председника, Роналд Реган и Џорџ Буш; осим тога, овој класи догађаја припада Горбачовљев сусрет са Дејвидом Рокфелером, Хенријем Кисинџером, Валери Жискар Дестеном и Јасухоро Накасонеом, четворицом првака Трилатералне комисије, 20. јануара 1989,[8] и нарочито, веома пријатељски односи које Горбачов имао са папом Јованом Павлом II после оног њиховог спектакуларног првог сусрета на дан 1. децембра 1989. у Ватикану.[9]

Да ове четири „епизоде“ схватимо и интерпретирамо као комплементарне, конвергентне, међусобно конвертабилне, елементе једног те истог конзистентно структурираног стратешког обрасца и читаве оне хијерархије моћи која на њему почива, помаже нам Џорџ Кенан, један из групе „мудраца“ америчке спољне политике, аутор стратешког обрасца за „обуздавање“ СССР-а и међународног комунизма, кога су се САД и њени савезници чврсто придржавали читавих 40 година током тзв. „хладног рата“.[10] На актуелност Кенанове улоге у овој ствари, скренуо је пажњу Мартин Х.А. ван Хувен, каријерни обавештајни официр Стејт Департамента. Ван Хувен је, наиме, као аутор Увода за већ поменути збирку декласификованих обавештајних докумената (*Yugoslavia. From "National Communism" to National Copalse. US Intelligence Community Estimative Products on Yugoslavia, 1948 -1990, NIC 2006-004*), тај рад довео у најнепосреднију релацију са једним извештајем из 1913, који је, подржан савременом интерпретацијом догађаја на које се односио, био поново објављен 80 година доцније, 1993. у Вашингтону. Реч је о *Извештају Међународне комисије за истраживање узрока и поступака балканског рата, Report of the International Commission to Inquire into the Causes and Conduct of the Balkan War*, који је Карнегијева задужбина први пут објавила 1914.[11] и поново 1993.[12] Ово друго издање иницирао је, као што истиче и Ван Хувен, тадашњи председник Карнегијеве задужбине, Мортон Абрамовиц. Нико други него Џорџ Кенан, иако већ у 88. години, био је ангажован да за ово друго издање извештаја из 1914. напише уводну студију, разуме се са коментарима који ће у, складу са још увек важећим доктринарним обрасцем чији је, уосталом, био аутор, реферисати на најважнији догађај који се у том часу одвија у свету, рат против Југославије и њено разбијање. Ван Хувен снажно наглашава овај Кенанов ангажман: „Зашто је Југославија битна за Сједињене Државе? Амерички интерес на Балкану претходи стварању југословенске државе. Злочини почињени у првом (1912) и другом (1913) Балканском рату навели су Карнегијеву задужбину да организује Међународни истражни комитет, који је сачинио студију о узроцима и вођењу ратова, и коју је Карнеги објавио 1914. Године 1993, у жеку покоља који прати распад Југославије, председник Карнегија, Мортон Абрамовиц поново објављује *Извештај* са уводом Џорџа Ф. Кенана. Агресивни национализам је главни узрок балканских, а касније југославенских невоља. По речима Кенана, 'тај национализам, онакав какав се манифестује на бојном пољу, опомиње на дубље карактерне особине наслеђене, вероватно, из далеке прошлости различитих племена: то је тенденција да се на свакога споља углавном гледа са мрачном сумњом, и да ће нарочито политичко-војни противник, као застрашујући и неумољиви непријатељ, постати безопасан једино ако се тотално уништи. Тако је то и данас.'" (Кенан овде мисли на рат који се у Југославији води 1993. године, прим. Љ.К.)[13]

Пошто је напунио 101 годину, Кенан је умро 2005; годину дана доцније, 2006, појавила се и ова збирка докумената у којој му Ван Хувен одаје признање на идентификовању локалног „агресивног национализма“ као главог узрочника ратова на почетку и на крају 20. века – Балканских ратова 1912. и 1913. и рата за разбијање Југославије 1991 – 1993. То значи да је интерпретативни образац по коме су за слом Отоманског царства у Европи, као и за историјске последице тог догађаја одговорни једино они који су покренули рат за ослобођење од тог царства, као и то да су за разбијање, фрагментацију и субјугацију Југославије, одговорни једино они који су настојали да је одбране, и даље владајући интерпретативни образац, као и да ће то остати у будућности. Другим речима, једина константа на Балкану, са којом према овом интерпретативном обрасцу САД имају посла у континуитету од једног века (1913 – 1993 – 2006), јесте „агресивни национализам“, односно „национализам... какав се манифестује на бојном пољу“, који, заправо, рефлектује „дубље карактерне особине наслеђене, вероватно, из далеке прошлости различитих племена“, као што то сматра Кенан. Није тешко показати да овај поглед на историју узорно демонстрира идеал сваке империје у историји – „освајање се наставља“, као што каже Чомски.[14]

И, заиста, већ 2011, пет година после 2006, Кенаново животно дело, његов стратешки образац за политику „обуздавања“ СССР и међународног комунизма у тзв. „хладном рату“, поново је оживео, овај пут као предлог за стратешки образац који треба да буде оптимални оквир за формулисање делотворне стратегије безбедности САД током наредних неколико деценија. Реч је о раду *Национални стратешки наратив, A National Strategic Narrative*, чији га аутори, двојице високих официра америчке армије, овде у улози „приватних грађана“, изричито представљају као „наставак“ Кенановог обрасца стратешког „обуздавања“ СССР-а и светског комунизма, а који је, као посебно издање намењено широкој јавној дебати, објавио Центар Вудро Вилсон.[15]

3.

Рат за разбијање Југославије јесте, дакле, *главна светска позорница* на којој, и са које, од почетка седамдесетих година 20. века до данас, спољашњи администратори тог рата, у оквиру пропозиција тајне дипломатије и политике интересних сфера, делотворно утичу на успостављање и обликовање светског поретка, његове хијерархије и инструмената моћи, као и динамику овог тока догађаја. Следствено, рат за разбијање Југославије данас је стандардизован као идеални образац који се примењује нарочито у простору Проширеног Истока, од централног Балкана, преко Медитерана до централне Азије. Ефикасност тог модела посебно уверљиво демонстрира циклус економских, оружаних и субверзивних ратова који се актуелно води на Медитерану – Грчка, Шпанија, Португалија, Италија, Либија, Сирија, Палестина, Јемен, Ирак, Иран, у централној Азији – Кавказ и област Касписког мора, Авганистан, Пакистан и у Африци – Сиера Леоне, Мали, Нигерија...

Светски поредак који је успостављен захваљујући рату против Југославије јесте *светски корпоративни поредак*, односно, још прецизније, *светски поредак корпоративне дистопије*. [16]

Разумљиво, главни администратори, актери, стратези, идеолози и пропагандисти светског корпоративног поретка тај рат су оркестрирали у најбољем властититом интересу држећи се доследно и оног савета Сун Цуа (око 544 – око 496. п.н.е) да „није највећа вештина борити се и побеђивати у свим биткама“, него је „највећа... вештина сломити непријатељев отпор без борбе“, [17] као и оног, такође класичног, и такође

ефикасног, империјалног начела *завади па владај, divide et impera, divide ut regnes*. За њих, њихове интересе и њихову корпоративну дистопију безпоштедно су међусобно и унутар себе заратили, ратовали и ратују потчињени и колонизовани југословенски народи.

У случају разбијања, фарагментације и субјугације Југославије и њених наследница, имамо, дакле, посла са манифестацијом главних својстава светског (капиталистичког) система каквог га затичемо у последњим деценијама 20. и првим деценијама 21. века, у поодмаклом „тренутку“ његове неповратне историјске демисије.[18] Још конкретније, овде је реч о једној од најкрупнијих последица остварења главног циља *Велике Корпоративне Стратегије*,[19] једне визије света чији је општи концепт јавности представљен 1970.[20] и 1974,[21] а у развијеном облику и систематски у оне 33 књиге које су између 1977. и 1982. објављене у оквиру *Пројекта осамдесете* [22] америчког Савета за иностране односе, Council on Foreign Relations, CFR, највећег пројекта ове организације у њеној иначе веома богатој, фактички стогодишњој историји.[23]

Веома широка палета средстава на које се ослања ова *Велика Корпоративна Стратегија*, колоквијално обједињена под заједничким именом *контролисана дезинтеграција* (што је данас и друго име за *Пројекат осамдесете*), унапређена је и прилагођена променама светског амбијента после краја тзв. „хладног рата“ 1989 – 1991, у оквиру модификованог стратешког плана за одржавање светске хегемоније САД. Прва позната верзија овог програма неоконзервативаца, нео-con, из самог језгра председничке администрације Џорџа Буша старијег (*George Herbert Walker Bush*) и америчког војно-индустријског комплекса уопште, обнародована је половином фебруара 1992. у Пентагону. Реч је о *Смерницама за планирање одбране за фискалне године 1994 – 1999 (датоване 18. фебруара 1992), Defense Planning Guidance for the 1994 – 1999 fiscal years (dated February 18, 1992)*. [24]

Чак и пре него што је формално усвојена, а са разлога који су наведени напред, ова доктрина корпоративне доминације имала је да почетком 1992, са пуним капацитетом, буде демонстрирана и тестирана пред очима читавог света, за наук и за опомену, и то у амбијенту и под околностима једног стварног рата какав је светски рат за разбијање и субјугацију Југославије.[25] Видели смо раније, да је на иницијативу Мортона Абрамовича, већ 1993. објављено оно друго издање *Извештају Међународне комисије за истраживање узрока и поступака балканског рата из 1913*, са Кенановим коментаром.

О светском рату против Југославије, о његовој морфологији и феноменологији, до сада је широм света публиковано или постало доступно више десетина хиљада библиографских јединица – академски чланци, студије и књиге, политички, војни и други службени документи, мемоари главних актера, чланци у штампаним и електронским медијима, грађа монументалних размера сакупљена у архиви Међународног кривичног суда за бившу Југославију, МКСЈ (International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia, ICTY), али и грађа сакупљена у другим међународним, државним, црквеним, корпоративним или академским архивима.[26]

И поред тога, све чињенице о том догађају који је трајно обележио светску историју током последње деценије 20. и на самом почетку 21. века, још увек нису доступне јавности, нити ће то бити све док се за неколико наредних десетина година не отворе и сви данас затворени војни, обавештајни, дипломатски, политички, црквени,

корпоративни, приватни и други архиви у рату ангажованих страна, а посебно архиви главних актера; овде, то су, пре и изнад свега, тзв. велике силе, државе, њихове обавештајне службе и армије, међународне војно-политичке и економске асоцијације, цркве, корпорације и нарочито ангажовани појединци. Ипак, после двадесет година од 1991, и после десет година од 2001, на основу мноштва веродостојних аргумената, а нарочито на основу чињенице да се тај рат још увек води, данас као школски пример рата Четврте генерације у коме одлучујућу улогу има тзв. „мека“, односно „паметна моћ“ агресора, можемо идентификовати главна својства и смисао тог догађаја.

Већ је речено – концептуална матрица и координатни систем разбијања Југославије задати су *унапред* и постављени *споља*; у оквиру ове унапред задате концептуалне матрице и њеног координатног система, рат сâм припреман је, подстицан и распириван такође *споља*; ток и резултати рата ефективно су надзирани, усмеравани, профилисани и координисани исто тако *споља*; разбијање Југославије употребљено је као главна светска позорница на којој су и са које су спољашњи администратори и главни актери тог догађаја, делотворно утицали на успостављање и обликовање текућег светског корпоративног поретка, односно светског поретка корпоративне дистопије и његове хијерархије моћи, као и на саму динамику овог тока догађаја.

Дакле, светски рат за југословенско наслеђе од 1991. до 2001. и после, до данас, јесте рат за уништење сваке Југославије, чак и њеног имена, чак и сећања на ту земљу, то је, другим речима, рат за разбијање, поделу и субјугацију Југославије; у складу са поукама историје, тако амбициозан програм налаже још прецизније профилисање па се, сасвим предвидљиво, води као безпоштедни рат против Срба уопште и против Србије посебно, са циљем њиховог разбијања, поделе и субјугације; другим речима, рат против Југославије јесте, заправо, рат против Срба и Србије; важи и обрнуто – рат против Срба и Србије јесте рат против Југославије; последично, остваривање ова два циља који су један – субјугација Југославије, субјугација Срба и Србије – омогућава да се у свим етнички подељеним и завађеним заједницама на југословенском простору поредак „добровољног ропства“ цинично успостави као њихов повратак у „златно доба“; коначно, ефективна субјугација југословенских заједница и успостављање поретка „добровољног ропства“ коме ове заједнице има да служе, окончава се у тренутку њиховог неповратног трансформисања у пуке објекте историје; да би се све ово догодило, од 1991. до 2008. уништене су две југословенске федерације, велика СФРЈ и мала СРЈ, али и једна гротескна конфедерација са веома кратким роком трајања, ДЗСиЦГ; за узврат, током истог периода, проглашено је чак седам нових, узорно зависних, разуме се бесомучно опљачканих, држава под режимом „добровољног ропства“ и „меке окупације“ – РС, РХ, РБиХ, РМ, РЦГ, РСр, „РК“. Као што то показује актуелно „стање“ Србије, овај процес локалне дефрагментације и субјугације још није завршен.

Али, већ је речено да овде имамо посла са догађајем чије су светске димензије и значај изван сваке сумње. Читаву последњу деценију 20. века, од 1991. до 2001, али у значајној мери и читаву прву деценију 21. века, тај процес пресудно утиче на динамику трансформисања светских послова уопште и, посебно, на динамику преобликовања дотадашњих структура и установа светске моћи. Стога управо разумевање тог светског значаја разбијања Југославије у *Великој Игри* која се данас води, што је еуфемизам за текући рат за светску доминацију, представља кључ за разумевање наше историје „судбине“.

Тако висок статус у овим стварима конфигурирања светског поретка доминације и његове хијерархије моћи обезбедила нам је структурална историја – онај најдубљи слој историје који је први идентификовао Цвијић,[27] а за њим Бродел[28] – која је, са њеним процесима дугог историјског трајања, пресудно утицала на профилисање општих својстава простора на коме живимо, али и на профилисање општих (индивидуалних и групних) својстава људи који током познате историје насељавају тај простор, укључујући овде и нас, савременике и актере текуће *Велике Игре*.

Наиме, током познате историје, овај наш простор са својим становницима потврђивао је, увек изнова, своју улогу у светским пословима као *медијални*, односно *средишњи простор*, где се равнотежа светске троконтиненталне плоче (Европа, Африка, Азија) или нарушава, или се поново успоставља.[29] Тај ритам наизменичног смењивања равнотеже и неравнотеже можемо реконструисати током читавог периода познате историје, у сваком случају од неолитске револуције до данас, дакле пуних 12.000 година. Протекла два века модерне светске историје снажно су потврдила ово стање чињеница.[30]

Београд, новембар 2011, октобар 2012.

[1] Видети, *The World System. Five Hunderd Years or Five Thousand*, Edited by Andre Gunar Frank and Barry K. Gills, Routledge, London – New York, 1993; *World-System History: The Social Science of Long-tearm Change*, Edited by Robert A. Denemark, Routledge, London – New York, 2000; Fernan Brodel: *Materijalna civilizacija, ekonomija i kapitalizam od XV do XVIII veka*, I-III (1967, 1979), Stylos art, Novi Sad, 2007; Imanuel Volerstin: *Moderni svetski sistem*, 1-4 (1974, 1980, 1989, 2011), I-II, CID, Podgorica, 2012...

[2] Видети, на пример, Џон Лафланд: *Травестија. Суђење Слободану Милошевићу и корумпираност међународног правосуђа*, Удружење грађана „Слобода“, Београд, 2009; Žerminal Čivikov: *Srebrenica. Krunski svedok*, Albatros plus, Beograd, 2009; Edvard S. Herman, *Dejvid Piterson: Politika genocida, predgovor Noam Čomski*, Vesna Info, Beograd, 2010; David Gibs: *Humanitarno razaranje Jugoslavije*, Izdavačka knjižarnica Zorana Stojanovića, Sremski Karlovci – Novi Sad, 2010; Зејнел Зејнели, Богољуб Јанићијевић: *Рачак. Потпуна истина*, Филип Вишњић, Београд, 2011; *Масакр у Сребреници. Докази, контекст, политика*, приредио Едвард С. Херман, Фонд „Историјски пројекат Сребреница“ – Холандија, Београд, 2011.

[3] Видети, Vladimir Dedijer: *Interesne sfere. Istorija interesnih sfera i tajne diplomatije uopšte, a posebno Jugoslavije u Drugom svetskom ratu*, Prosveta, Beograd, 1980.

[4] Видети, Љубомир Кљакић: *Идентитет југословенског друштва и моћ неких његових креатора*, зборник *Потребе друштвеног развоја*, Српска академија наука и уметности. Одељење друштвених наука, Зборник за филозофију и друштвену теорију, Књига I, Примљено на II скупу Одељења друштвених наука од 7. марта 1989. године, на основу реферата академика Михаила Марковића, дописног члана Љубомира Тадића и др Загорке Голубовић, Уредник академик Михаило Марковић, Београд 1991, стр. 243 – 279; исто, Љубомир Кљакић: *Идентитет југословенског друштва и моћ неких његових креатора*. Прилог расправи, I-II, без навођења извора, Књижевне новине, 774, 775, Београд, 15. април 1989, 1. мај 1989, стр. 6-7, 6-7; у Потребима друштвеног развоја, објављени су, по редоследу публикавања, радови ових аутора:

Јован Ђорђевић, Андрија Крешић, Радмила Накарада, Загорка Голубовић, Драгољуб Мићуновић, Иван Максимовић, Коста Михаиловић, Никола Чобељић, Војислав Становчић, Светозар Стојановић, Небојша Попов, Божидар Јакшић, Ласло Секељ, Радослав Стојановић, Љубомир Кљакић, Љубомир Тадић, Мирослав Прокопијевић, Весна Пешић, Михаило Марковић, Коста Чавошки, Војислав Коштуница, Милан Ковачевић, Симо Елаковић.

[5] Yugoslavia. From "National Communism" to National Copalse. US Intelligence Community Estimative Products on Yugoslavia, 1948 -1990, NIC 2006-004, prepared under the auspices of C. Thomas Fingar, Chairman, National Intelligence Council, Government Printing Office, Superintendent of documents Pittsburgh, PA, December 2006, pp. XXX, 716, illustr., 28 cm + 1 CD-ROM, у електронском облику, доступан је интегрални садржај зборника, National Intelligence Council, http://web.archive.org/web/20071107221259/http://www.dni.gov/nic/PDF_GIF_declass_support/yugoslavia/Introduction.pdf. Ова колекција од готово 800 страна великог формата, представљена је америчкој и међународној јавности – дипломате, чланови обавештајне заједнице, новинари, чланови академске заједнице, укључујући овде и неколицину учесника из „региона“, односно из Београда, Загреба, Љубљане и Тиране – на скупу Југославија онда и сада, Yugoslavia Then and Now у вашингтонском Интернационалном истраживачком центру Вудро Вилсон, Woodrow Wilson International Center for Scholars, дана 7. децембра 2006; видети, Дејвид Бајндер: Процењивање Југославије. Тајне у пет килограма, Политика, 16. 12. 2006, <http://www.politika.rs/rubrike/Svet/t14763.lt.html>; Yugoslavia Then and Now, Feb 01, 2007, Woodrow Wilson International Center for Scholars, <http://www.wilsoncenter.org/article/yugoslavia-then-and-now>; од ова 34 документа, 21 документ који „покрива“ период од 1948. до 1983, доступан је и на српском језику, видети, Dokumenta CIA о Jugoslaviji 1948 – 1983, priredio Momčilo Pavlović, Službeni glasnik – Fakultet bezbednosti, Beograd, 209, str. 298; занимљиво је да овој збирци докумената претходи рад са готово идентичним насловом, бугарског истраживача Баева, чији је веома обимни сажетак објављен 2000. године у Загребу, видети, Jordan Baev: US Intelligence Community Estimates on Yugoslavia (1948-1991), The Journal National Security and the Future, St. George Association, Zagreb, Vol.1, Spring 2000, Number 1, pp.95 – 106, http://public.srce.hr/nsf-journal/issues/volume_1/no1/vol1abs.html#baev.

[6] Darko Hudelist: „Тajна повijest Crkve: Specijalni rat Kaptola protiv Jugoslavije“, mini-serijal о великом пројекту хрватске Католичке цркве „Trinaest stoljeća kršćanstva u Hrvata“ из 1975.-1984, (objavljeno u Globusu br. 927 i 928 od 12. i 19. rujna 2008.), <http://www.darkohudelist.com/globus.html>; незнатно скраћен, исти текст објавио је и НИИ, Тајна историја хрватске Римокатоличке цркве у другој половини XX века. Како је Госпа срушила СФРЈ, фотографија на насловној страни са потписом, „Стипе Месић, кардинал Фрањо Кухарић и Фрањо Туђман испод слике ‘оца домовине’ Анте Старчевић“ и са најавним текстом „Открића. Католички план за рушење СФРЈ из 1975.године. Тајни сценарио са Каптола“, НИИ, 3013, Београд, 25. 9. 2008, стр. 1, стр. 84 – 91.

[7] Carl Bernstein: The Holy Alliance: Ronald Reagan and John Paul II, Time, Monday, Feb. 24, 1992, <http://www.time.com/time/magazine/article/0,9171,974931,00.html>; Mark Riebling: Freedom's Men. The Cold War team of Pope John Paul II and Ronald Reagan, National Review, April 04, 2005, <http://old.nationalreview.com/comment/riebling200504040753.asp>; Tighe P. Flatley: The Convenient Alliance: President Reagan and Pope John Paul II, Cold Warriors, Honors Program

at the University of Rhode Island, Senior Honors Projects, University of Rhode Island, New York, Year 2007,

<http://digitalcommons.uri.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1050&context=srhonorsprog>; The New Conservatism and a New World Order. The Reagan Years, America.gov (U.S. Department of State's Bureau of International Information Programs), 06 April 2008,

<http://www.america.gov/st/educ-english/2008/April/20080407124018eaifas0.4034998.html...>

[8] Календар ових 12 сусрета САД – СССР на највишем нивоу изгледа овако: 19 – 21. новембар, 1985, Женева, Швајцарска, Роналд Реган и Михаил Горбачов; 10 – 12. октобар, 1986, Рејкјавик, Исланд, Роналд Реган и Михаил Горбачов; 7 – 10. децембар, 1987, Вашингтон, САД, Роналд Реган и Михаил Горбачов; 29. мај – 1. јун, 1988, Москва, СССР, Роналд Реган и Михаил Горбачов; 7. децембар, 1988, Њујорк, САД, Роналд Реган и Михаил Горбачов, у присуству изабраног председника САД Џорџа Х. В. Буша; 2 – 3. децембар, 1989, Ла Валета, Малта, Џорџ Буш и Михаил Горбачов; 30. мај – 3. јун, 1990, Вашингтон, САД, Џорџ Буш и Михаил Горбачов; 9. септембар, 1990, Хелсинки, Финска, Џорџ Буш и Михаил Горбачов; 19. новембар, 1990, Париз, Француска, Џорџ Буш и Михаил Горбачов; 17. јул, 1991, Лондон, УК, Џорџ Буш и Михаил Горбачов; 30 – 31. јул, 1991, Москва, СССР, Џорџ Буш и Михаил Горбачов; 29 – 30. октобар, 1991, Мадрид, Шпанија, Џорџ Буш и Михаил Горбачов. О сусрету Горбачова и првака Трилатералне комисије, видети, Mikhail Gorbachev Reports on the Trilateral Commission, Making the History of 1989, <http://chnm.gmu.edu/1989/items/show/138>; Anatoly Cbernyaev's Notes from the Politburo Session, January 21, 1989, The National Security Archive, The George Washington University, Washington, DC, http://chnm.gmu.edu/1989/archive/files/trilateral-commission_456077e5f6.pdf; Commemorating... 1989. The Year that Changed the Map of Europe (And Therby the World), The Trilateral Commision, 33rd European Regional Meeting, 16 – 18 October 2009, Oslo, Norway – North American Regional Meeting, 6 – 8 November 2009, Washington, DC, pp. 9 – 15,

http://www.trilateral.org/download/doc/Commemorating_1989.pdf.

[9] Richard N. Ostling: Religion: Cross Meets Kremlin: Gorbachev and Pope John Paul II, Time, Monday, Dec. 04, 1989, <http://www.time.com/time/magazine/article/0,9171,959164,00.html#ixzz2CQI7FE1v>;

Record of Conversation of M.S. Gorbachev and John Paul II, Vatican, December 1, 1989, The National Security Archive, The George Washington University, <http://www.gwu.edu/~nsarchiv/NSAEBB/NSAEBB298/Document%208.pdf>; Gorbachev: Pope was 'example to all of us', CNN, April 04, 2005, http://articles.cnn.com/2005-04-03/world/pope.gorbachev_1_soviet-leader-soviet-society-pop-e-john-paul-ii?_s=PM:WORLD; Gorbachev Remembers Pope John Paul II , RFE/RL correspondent Irina Lagunina speaks with former Soviet President Mikhail Gorbachev about the legacy of Pope John Paul II, Radio Free Europe, (Interview conducted on 3 April), April 08, 2005, <http://www.rferl.org/content/article/1058353.html>; John Thavis: Gorbachev was key to fall of Berlin Wall, former papal aide says, Catholic News Service, Nov. 9, 2009, <http://www.catholicnews.com/data/stories/cns/0904971.htm>; Mikhail Gorbachev Says Uprisings Signal an Emerging New World Order, Lafayette College, October 20, 2011, <http://www.lafayette.edu/about/news/2011/10/20/mikhail-gorbachev-says-uprisings-signal-a-n-emerging-new-world-order/>; The lion in winter: Mikhail Gorbachev reflects on how the Cold

War was ended,

NJ, NewJersey.Com, Friday, October 21, 2011, Updated: Thursday, October 27, 2011, http://blog.nj.com/njv_george_berkin/2011/10/the_lion_in_winter_mikhail_gor.html....

[10] Видети, George F. Kennan, Wikipedia, http://en.wikipedia.org/wiki/George_F._Kennan; Telegram, George Kennan to George Marshall ["Long Telegram"], February 22, 1946. Harry S. Truman Administration File, Elsey Papers, http://www.trumanlibrary.org/whistlestop/study_collections/coldwar/documents/pdf/6-6.pdf; "X": The Sources of Soviet Conduct, Foreign Affairs, 25 (4), July 1947, pp. 566 - 582; George Kennan: The Sources of Soviet Conduct, The History Guide, <http://www.historyguide.org/europe/kennan.html>; Wilson D. (Bill) Miscamble: George Kennan. A Life in the Foreign Service, American Diplomacy, May 2004, http://www.unc.edu/depts/diplomat/archives_roll/2004_04-06/miscamble_kennan/miscamble_kennan.html;

Tim Weiner and Barbara Crossette: George F. Kennan Dies at 101; Leading Strategist of Cold War, New York Times, March 18, 2005, http://www.nytimes.com/2005/03/18/politics/18kennan.html?_r=0; Henry A. Kissinger: The Age of Kennan, [приказ, John Lewis Gaddis: George F. Kennan, An American Life], New York Times, November 10, 2011, <http://www.nytimes.com/2011/11/13/books/review/george-f-kennan-an-american-life-by-john-lewis-gaddis-book-review.html?pagewanted=all...>

[11] Видети, Carnegie Endowment for International Peace. Division of Intercourse and Education, Publication No.4, Report of the International Commission to Inquire into the Causes and Conduct of the Balkan Wars, Published by Endowment, Washington, DC, 1914, pp. 446, Internet Archive, <http://archive.org/details/reportofinternat00inteuoft>; чланови ове међународне комисије која је свој извештај начинила на основу двомесечног рада на терену, били су, из Аустрије: Јосеф Редлич, професор јавног права, Бечки универзитет; из Француске: Барон д'Естурнел де Констант, сенатор и Жастин Годар, адвокат, члан Привредне коморе; из Немачке: др Валтер Шукинг, професор права, Универзитет у Марбургу; из Велике Британије: Френсис В. Хирст, уредник Економиста и др Х.Н. Бреисфорд, новинар; из Русије: професор Павле Миљуков, члан Думе; из Сједињених држава: др Семјуел Т. Дутон, професор Учитељског колеџа, Универзитет Колумбија.

[12] Видети, George F Kennan, Thomas M Franck: Other Balkan Wars: A 1913 Carnegie Endowment Inquiry in Retrospect, with a New Introduction and Reflections on the Present Conflict, Carnegie Endowment Inquiry for International Peace, Washington, DC, 1993, pp. 418, <http://www.carnegieendowment.org/1993/01/01/other-balkan-wars-1913-carnegie-endowment-inquiry-in-retrospect/d9w>.

[13] Yugoslavia. From "National Communism" to National Copalse. US Intelligence Community Estimative Products on Yugoslavia, 1948 -1990, NIC 2006-004, ibid, Marten H.A. van Heuven: Introduction, p. 10.

[14] Noam Chomsky: Year 501. The Conquest Continues, South End Press, Boston, 1993; такође, Миџел Клер: Rat kome nema kraja. Američko planiranje novih Vijetnama, Vojnoizdavački zavod, Beograd, 1975; William Blum: Killing Hope: US Military and CIA Interventions Since World War II, Common Courage Press, Monroë, Maine, 1995; Родни Еткинсон: Зачарани европски круг. Корпоративне елите и нови фашизам, Светови, Нови Сад, 1997; Ralf Hartman: Časni mešetari. Nemačka spoljna politika i građanski rat u Jugoslaviji, Prometej, Novi Sad, 1999; Noam Čomski: Novi militaristički humanizam. Lekcije

Kosova (1999), друго издање, Filip Višnjić, Beograd, 2000; Rodney Atkinson: Fascist Europe Rising. The Repression and Resurgence of Democratic Nations, Compuprint Publishing, Newcastle upon Tyne, UK, 2001; Filip Hemond, Edvard Herman: Degradirana moć. Mediji i kosovska kriza, Plato, Beograd 2001; Majkl Parenti: Ubiti naciju. Napad na Jugoslaviju, Mediagraf, Beograd 2002; Noam Chomsky: Understanding Power. The Indispensable Chomsky, ed. Peter M. Michell, John Scheffel, Vintage Books, London, 2003; Hanes Hofbauer: Proširenje EU na istok. Od Drang nah Osten do periferije EU integracije (2003), Filip Višnjić, Beograd, 2004; William Engdahl: A Century of War. Anglo-American Oil Politics and the New World Order, Pluto Press, London 2004; Dajana Džonston: Suludi krstaši. Jugoslavija, NATO i obmane Zapada, IGAM, Beograd 2005; Јирген Елзесер: Како је џихад стигао у Европу? Свети ратници и тајне службе на Балкану (2005), Јасен, Београд, 2006; Слободан Вуковић: Како су нас волели. Антисрпска пропаганда и разбијање Југославије, Stylos – Институт за друштвене науке, Нови Сад – Београд 2007; Svetozar Livada: Etničko čišćenje. Ozakonjeni zločin stoljeća, Prometej, Novi Sad 2007; Michel Chossudovsky: Globalizacija bijede i novi svjetski poredak, Prometej, Zagreb 2008; Hannes Hofbauer: Eksperiment Kosovo. Povratak kolonijalizma, Albatros plus, Beograd 2009; Johan Galtung: The Fall of the US Empire – And Then What? Successors, Regionalization or Globalization? US Fascism or US Blossoming?, Transcend University Press, 2009...

[15] Видети, Mr. Y: A National Strategic Narrative, with preface by Anne-Marie Slaughter, Woodrow Wilson Center for Scholars, Washington, DC, 2011, pp. 15, <http://www.wilsoncenter.org/sites/default/files/A%20National%20Strategic%20Narrative.pdf>; аутори овог рада су, капетан Вејн Портер, ратна морнарица САД и пуковник Марк “Пак” Мајклби, корпус морнаричке пешадије САД, специјални асистенти за стратегију адмирала Мајка Мулена, команданта Здруженог штаба армије САД; потписујући се са „Mr.Y“, ова двојица алудирају на чувени Кенонов псеудоним „Mr. X“, којим је он 1947. потписао свој чланак Извори совјетског управљања, The Sources of Soviet Conduct, тај стратешки образац америчке стратегије „обуздавања“ СССР-а и међународног комунизма уопште током читавих 40 година; видети и коментаре за A National Strategic Narrative, John Norris: The Y Article. The Pentagon’s secret plan to slash its own budget, Foreign Policy, April 13, 2011, http://www.foreignpolicy.com/articles/2011/04/13/the_y_article; Dr. Jack A. LeCuyer: Op-Ed: A National Strategic Narrative and Grand Strategy for the 21st Century, U.S. Army War College. Strategic Studies Institute, July 1, 2011, <http://www.strategicstudiesinstitute.army.mil/index.cfm/articles/A-National-Strategic-Narrative-and-Grand-Strategy-for-the-21st-Century/2011/7/1>; Alister Miskimmon, Ben O’Loughlin and Laura Roselle: Forging the World: Strategic Narratives and International Relations, Royal Holloway University of London and Elon University. New Political Communication Unit, Center for European Politics, 2012, <http://newpolcom.rhul.ac.uk/storage/Forging%20the%20World%20Working%20Paper%202012.pdf...>

[16] О светском корпоративном поретку, односно о светском поретку корпоративне дистопије, писао сам опширније на другом месту, укључујући и навођење опширне библиографије радова других аутора и других извора на које се позивам; Љубомир Кљакић: Криза. Корисни идиоти и колапс Србије, Печат и Фонд Слободан Јовановић, Београд, 2011, нарочито, стр. 7- 43, 165 – 258, 261- 303, 305 – 370.

[17] Sun Cu: Veština ratovanja, II Vođenje rata, Rasprave o ratnoj veštini (Sun Cu, Flavije Vegecije Renat, Nikolo Makijaveli, Maršal Moric Saksonski, Fridrih II Veliki, Napoleon), Vojno

izdavački i novinski centar, Biblioteka Savremena vojna misao, Knj. 106, Beograd 1991, стр. 19.

[18] За проблем историјске демисије светског система, видети напомену бр.1; исто тако, Љубомир Кљакић: Студије будућности 1987 – 2004, Народна књига, Београд, 2005, посебно стр. 241 – 255.

[19] Љубомир Кљакић: Криза. Корисни идиоти и колапс Србије, исто, стр. 320 – 322.

[20] Видети, Zbigniew Kazimierz Brzezinski: Between Two Ages: America's Role in the Technetronic Era, The Viking Press Inc., New York, 1970.

[21] Видети, Secretary Kissinger Interviewed for New York Times (Following is the transcript of an interview with Secretary Kissinger by James Reston on October 5 and 6 as published in New York Times on October 13), The Department of State Bulletin (The Official Weekly Record of United States Foreign Policy), Volume LXXI, No. 1846, November 11, 1974, pp. 629 – 642; видети, такође, критички коментар идеја које је Кисинџер овде представио, Prof. dr Miroslav Pečujlić: Savremeno društvo i novi oblici hegemonizma, Strategija posrednog mnastupanja, Redakcija časopisa Vojno delo, Beograd, januar 1977, стр. 27 – 45, посебно напомена 1, стр. 28 – 29.

[22] Опширније о Пројекту осамдесете, 1980's Project, као програму контролисане дезинтеграције, укључујући и референтну библиографију, Љубомир Кљакић: Криза. Корисни идиоти и колапс Србије, исто, стр. 264 – 266, 305 – 370.

[23] Има ли се у виду да је оснивач Савета за иностране послове, „пуковник“ Едвард М. Хаус (Edward Mandell House, 1858 – 1938) на великој сцени светских послова своју улогу заиграо одмах чим је на њу закорачио 1912, као главни саветник и блиски пријатељ Вудра Вилсона (Thomas Woodrow Wilson, 1856 – 1924), има ли се у виду да је след његових активности био оснивање групе Истраживање, The Inquiry, са чијом је неколицином од 150 члановима битно утицао на формулисање Вилсоновог Програма 14 тачака, на рад и резултате Мировне конференције у Версају, као и на оснивање Лиге народа, те да је 1921. Истраживање трансформисао у Савет за иностране послове, онда се може рећи да ова организација, која утиче на америчке и светске послове, не ретко пресудно, постоји и делује практично већ читав један век; опширније, Peter Grose: Continuing the Inquiry. The Council on Foreign Relations from 1921 to 1996, Council on Foreign Relations, New York, 1996; Laurence Shoup, William H., Minter: Imperial Brain Trust: The Council on Foreign Relations and United States Foreign Policy, Author's Choice Press, Lincoln, NE, 2004; Godfrey Hodgson. Woodrow Wilson's Right Hand: The Life of Colonel Edward M. House, Yale University Press, New Haven, CT, 2006; CFR History, <http://www.cfr.org/about/history/cfr/index.html>; Ljubomir Kljakić: Kosmopolis. Ogled o celini sveta i upravljanju svetskim poslovima (2005 – 2007), посебно стр. 73 – 87, доступно у е- формату, Scribd.com, пост.: 06. 05. 2010, <http://www.scribd.com/doc/32579294/>; Фонд Слободан Јовановић, пост.: 16. 02. 2012. – 05. 04. 2012, <http://www.slobodanjovanovic.org/2012/02/16/ljubomir-kljakic-kosmopolis-i/...> и друго.

[24] По иницијатору и једном од главних писаца, Полу Волфовицу (Paul Wolfowitz), каријерном функционеру Пентагона још од 1977, једном од водећих неоконзервативаца, тада на дужности подсекретара за одбрану, а после тога на месту председника Светске банке, овај сратешки програм САД, данас је познат и као

Волфовицева доктрина, Wolfowitz Doctrine; видети, Patrick E. Tyler: U.S. Strategy Plan Calls for Insuring no Rivals Develop, New York Times, March 8, 1992, <http://www.nytimes.com/1992/03/08/world/us-strategy-plan-calls-for-insuring-no-rivals-develop.html>; „Prevent the Reemergence of a New Rival”. The Making of the Cheney Regional Defense Strategy, 1991-1992, The George Washington University. The National Security Archive. The Nuclear Vault, <http://www.gwu.edu/~nsarchiv/nukevault/ebb245/index.htm>, овде је доступан и интегрални текст прве познате верзије овог документа, „Prevent the Reemergence of a New Rival”. The Making of the Cheney Regional Defense Strategy, 1991-1992, Document 3..., February 18, 1992, Secret, Excised Copy, http://www.gwu.edu/~nsarchiv/nukevault/ebb245/doc03_full.pdf.

[25] Опширније, David Gibs: Humanitarno razaranje Jugoslavije, исто, стр. 34 – 78, стр. 178 – 198.

[26] Тако, на пример, једна селективна библиографија академских радова и међународних докумената о југословенској кризи који су објављени у свету закључно са 1995, садржи 2.654 библиографске јединице; видети, Svetska bibliografija o krizi u bivšoj Jugoslaviji, priredili: Dobrila Stanković i Zlatan Maltarić, Međunarodna politika, NIU Službeni list SRJ, Pravni fakultet, Fakultet političkih nauka, Institut za međunarodnu politiku i privredu, Institut za savremenu istoriju, Beograd, 1996. Веома добару критичку интерпретацију карактеристичних модела интерпретације југословенске кризе и рата, видети у Radmila Nakarada: Raspad Jugoslavije. Problemi tumačenja, suočavanja i tranzicije, Službeni glasnik, Beograd, 2008, посебно стр. 54 – 75, стр. 85 – 104. Према Гибсовом истраживању, између 1991. и 1999, вести о догађајима у Југославији нашли су се на 1.020 насловних страна тако референтног дневника као што је то Њујорк тајмс, што „значи да је Југославија заузимала насловну страницу Тајмса сваки трећи дан током готово читаве деценије.” На истом месту, Гибс је публикувао и веома опширну библиографију извора на које се у свом раду ослањао, Dejvid Gibs: Humanitarno razaranje Jugoslavije, исто, стр. 356, Bibliografija, стр. 361 – 400. Доступна електронска архива МКСЈ располаже са преко 190.000 докумената који су о југословенском рату сакупљени од 1994. до данас, United Nations ICTY. Court Records, <http://icr.icty.org/...>

[27] Видети, Јован Цвијић: Сабрана дела, књ. 2, Балканско полуострво и јужнословенске земље (1918, 1922, 1931), САНУ – НИРО Књижевне новине – Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 1987.

[28] Fernan Brodel: Mediteran i mediteranski svet u doba Filipa II (1947), I – II, Geopoetika, Beograd, 2001.

[29] Видети, Ivan Božić, Sima Ćirković, Milorad Ekmečić, Vladikir Dedijer: Istorija Jugoslavije, Prosveta, Beograd, 1972; Vladimir Dedijer: Sarajevo 1914, I-II, drugo dopunjeno izdanje, Prosveta, Beograd, 1978; Милорад Екмечић: Стварање Југославије 1790 – 1918, I-II, Просвета, Београд, 1989; Милорад Екмечић: Дуго кретање између клања и орања. Историја Срба у Новом веку (1492 – 1992), друго допуњено издање, Завод за уџбенике, Београд, 2008.

[30] Видети, текстове лондонских дописника Њујоршке дневне трибине, New York Daily Tribune, Карла Маркса и Фридриха Енгелса, о „источном питању“, „Европској Турској“ и политици великих сила, нарочито УК, године 1853, Karl Marx, Fridrich Engels: Dela, 1- 46 [+ Registri], Institut za međunarodni radnički pokret – Prosveta, Beograd, 1968 –

1979, 1987, tom 12, str. 3 – 29; исто тако, од интереса је извештај једног компетентног сведока који је доживео људе и простор у време кризе и рата 1875, и поново, 1877, видети, Artur Dž. Evans: *Pješke kroz Bosni i Hercegovinu tokom ustanka avgusta i septembra 1875*, Veselin Masleša, Sarajevo, 1973; Artur Dž. Evans: *Ilirska pisma*, Veselin Masleša, Sarajevo, 1967; такође о улози „источног питања“, односно централног Балкана, као константи у модерној историји, нарочито под претпоставкама опште кризе, као и о другим гравитирајућим темама, Јакоб Бурхарт: *Разматрања о светској историји (о изучавању историје)*, Четврто поглавље. *Историјске кризе*, СКЗ, Београд, 1993, стр. 177 – 229; посебно, Милош Ковић: *Дизраели и источно питање*, Слио, Београд, 2007, итд.

Одабрана литература:

1. Brodel, Fernan: *Mediteran i mediteranski svet u doba Filipa II* (1947), I-II, Geopoetika, Beograd, 2001.
2. Brodel, Fernan: *Materijalna civilizacija, ekonomija i kapitalizam od XV do XVIII veka*, I-III (1967, 1979), Stylos art, Novi Sad, 2007.
3. Božić, Ivan, Sima Ćirković, Milorad Ekmečić, Vladimir Dedijer: *Istorija Jugoslavije*, Prosveta, Beograd, 1972.
4. Volerstin, Imanuel: *Moderni svetski sistem*, 1-4 (1974, 1980, 1989, 2011), I-II, CID, Podgorica, 2012.
5. Dedijer, Vladimir: *Interesne sfere. Istorija interesnih sfera i tajne diplomatije uopšte, a posebno Jugoslavije u Drugom svetskom ratu*, Prosveta, Beograd, 1980.
6. Dedijer, Vladimir: *Sarajevo 1914*, I-II, drugo dopunjeno izdanje, Prosveta, Beograd, 1978.
7. Gibs, David: *Humanitarno razaranje Jugoslavije*, Izdavačka knjižarnica Zorana Stojanovića, Sremski Karlovci – Novi Sad, 2010.
8. Evans, Artur Dž.: *Pješke kroz Bosni i Hercegovinu tokom ustanka avgusta i septembra 1875*, Veselin Masleša, Sarajevo, 1973
9. Екмечић, Милорад: *Стварање Југославије 1790 – 1918*, I-II, Просвета, Београд, 1989.
10. Екмечић, Милорад: *Дуго кретање између клања и орања. Историја Срба у Новом веку (1492 – 1992)*, друго допуњено издање, Завод за уџбенике, Београд, 2008.
11. *Yugoslavia. From “National Communism” to National Copalse. US Intelligence Community Estimative Products on Yugoslavia, 1948 -1990, NIC 2006-004*, prepared under the auspices of C. Thomas Fingar, Chairman, National Intelligence Council, Government Printing Office, Superintendent of documents Pittsburgh, PA, December 2006, pp. XXX, 716, ilustr., 28 cm + 1 CD-ROM, у електронском облику, National Intelligence Council, http://web.archive.org/web/20071107221259/http://www.dni.gov/nic/PDF_GIF_de_class_support/yugoslavia/Introduction.pdf.
12. Kennan, George F, Thomas M Franck: *Other Balkan Wars: A 1913 Carnegie*

Endowment Inquiry in Retrospect, with a New Introduction and Reflections on the Present Conflict, Carnegie Endowment Inquiry for International Peace, Washington, DC, 1993.

13. Кљакић, Љубомир: *Криза. Корисни идиоти и колапс Србије*, Библиотека Књиге слободне Србије, Печат и Фонд Слободан Јовановић, Београд, 2011.
14. Ковић, Милош: *Дизраели и источно питање*, Clio, Београд, 2007
15. „Prevent the Reemergence of a New Rival”. *The Making of the Cheney Regional Defense Strategy, 1991-1992*, The George Washington University. The National Security Archive. The Nuclear Vault, <http://www.gwu.edu/~nsarchiv/nukevault/ebb245/index.htm>
16. Sun Cu: *Veština ratovanja, II Vođenje rata, Rasprave o ratnoj veštini* (Sun Cu, Flavije Vegecije Renat, Nikolo Makijaveli, Maršal Moric Saksonski, Fridrih II Veliki, Napoleon), Vojno izdavački i novinski centar, Biblioteka Savremena vojna misao, Knj. 106, Beograd 1991.
17. Цвијић, Јован: *Сабрана дела*, књ. 2, *Балканско полуострво и јужнословенске земље* (1918, 1922, 1931), САНУ – НИРО Књижевне новине – Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 1987.
18. Chomsky, Noam: *Year 501. The Conquest Continues*, South End Press, Boston, 1993.

Note on this paper: Prepared for the scientific conference *Serbia, the State and the National Consequences of Destruction of Yugoslavia – 20 Years Later*, Institute for Policy Studies, Belgrade, Serbia, November 26, 2011; *Proceedings* of the Conference in print.

Note on the author: Ljubomir Kljakić, political scientist and the author, editor and publisher, political activist, a fellow worker and assistant to Vladimir Dedijer and the editor of his books, a member of the Bertrand Russell’s Historical Commission for Yugoslavia, a member of the Secretariat of the Bertrand Russell Tribunal on the Jasenovac WW II Concentration Camp, director of the Student’s Cultural Center, SKC, Beograd 1979 – 1984, the editor for social theory at the publishing house Rad 1985 – 1992, founder of the Archive Kljakić 1991 – 2003, director of the Academia Nova – Center for the Research and Production of Ideas, 1993 – 2003, a Yugoslav Army war veteran of 1999 NATO war on Yugoslavia, former deputy minister for Kosovo and Metohija, Government of Serbia, in charge of the relations with the foreign military and civilian missions at the K&M, May 2007 – July 2008; a member of the Centre for the National Strategy, 2003 – 2011; the author of a few hundred studies, essays, polemics and other texts, as well as a dozen books; his most recent books: *Studies of the Future 1987- 2004*, Beograd, 2005; *The Cosmopolis. An Dispute on a Whole World Unity and the Governing of the World Affairs*, Beograd, 2010; *The Crisis. The Useful Idiots and the Collapse of Serbia*, Beograd, 2011; lives and works in Belgrade, Serbia; regular contributor to Global Research.

The original source of this article is Global Research
Copyright © [Ljubomir Kljakić](#), Global Research, 2012

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

[Become a Member of Global Research](#)

Articles by: [Ljubomir Kljakić](#)

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca

www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca